

XIX BIENNALE FOTOGRAFII GÓRSKIEJ
XIX. BIENÁLE HORSKÉ FOTOGRAFIE

JELENIA GÓRA / TRUTNOV 2016

KSIĄŻNICA KARKONOSKA
58-500 Jelenia Góra, ul. Bankowa 27

900003970

10 Diennik 16 / 1cat

1021230

GÓRY OSOBISTE

Fotografie nadesłane na konkurs Biennale Fotografii Górskiej (w tym roku zorganizowany w Jeleniej Górze już po raz dziewiętnasty) potwierdzają żywotność klasycznego sposobu ukazywania gór. Oznacza to, że są one efektem osobistych wędrówek po górach podejmowanych dla doznań przestrzeni, form natury i fenomenów aury. Ten sposób obrazowania ustalił się od połowy XIX wieku pod wpływem romantycznych koncepcji natury rekompensujących coraz większą dominację reguł nauki i techniki. Od tej pory zadaniem fotografii było dokumentowanie realiów świata, ale także wskazywanie na emocjonalną więź z nimi. Góry mogą być symbolem tego wszystkiego, co nieznanne i konieczne do opanowywania, także poprzez fotografię. Jednak współcześnie nasza stale rosnąca wiedza relatywizuje tradycyjne opinie. Wiemy np., że najwyższe góry na Ziemi kryją

się w głębinach oceanów, a znacznie przewyższają je wzniesienia na innych planetach. Cała struktura materii, która mogła się kiedyś wydawać stabilna, ukazuje się jako enigma w stałym procesie przemian. Rzeczywistość opisywana przez naukę okazuje się tak niejednoznaczna, że przeciętny nowoczesny człowiek, chociaż wydaje się racjonalny, równie łatwo jak w dawnych wiekach aprubuje jej fantastyczne interpretacje, upowszechniane przez kulturę popularną. Góry, które dla podróżników stanowiły zawsze ekstremalne wyzwanie, stają się coraz bardziej dostępne dzięki turystycznej infrastrukturze redukującej fizyczne trudności poruszania się. Ich obserwację ułatwia sterowana na odległość aparatura (np. kamery umieszczane na powszechnie już dostępnych dronach), a komputery znakomicie poprawiają wyniki rejestracji. Udoskonalane techniczne środki wizualiza-

cji sprawiają, że świat realny i wyobrażeniowy coraz bardziej zbliżają się do siebie.

Stwierdzenie, że na tej wystawie dominują klasyczne formy górskich fotografii podkreśla więc, że cenione są tu obrazy pozyskiwane poprzez osobiste uczestnictwo wędrowca w spektaklu gór, a ich autorzy wstrzeźliwie korzystają z możliwości technicznych modyfikacji. Reprezentują jednak strategie w których widoczne jest znaczne zróżnicowanie. Fotografie Przemysława Kruka, nagrodzone Grand Prix, przede wszystkim imponują precyzją w ukazywaniu rozległych górskich perspektyw i doskonałością reprodukcji. Tak wielki wysiłek dla uchwycenia majestatycznej rzeczywistości gór paradoksalnie uświadamia nam, że ich fotograficzny obraz jest w istocie rzeczywistością technologii. Siła wyrazu obu tych rzeczywistości nadaje im nieco bezosobowy charakter, chociaż wiemy, że człowiek jest częścią natury, a technika jest jego wytworem. Natomiast bardziej osobiste wydają się fotografie Rafała Swosińskiego (I nagroda) dzięki skupieniu się na wy-

branych lokalnych motywach. Autor ten potrafił przekazać nastój intymnej kontemplacji konkretnego miejsca, akcentując raczej przeżycie niż dokumentację obiektu natury. Z kolei Dorota Sitnik (II nagroda) problem osobistej relacji wobec przyrody wyraziła jeszcze dobitniej poprzez konfrontację swojego autoportretu z portretem góry. Poprzez tytuł swojej pracy stawia pytanie o „symbiozę”, co przywołuje też na myśl idee nurtujące romantycznych poetów. Pytanie takie, należące do podstawowych egzystencjalnych idei, pozostaje stale otwarte, a w istocie wszyscy uczestnicy konkursu starali się odnieść do niego na swój sposób.

Pocieszające jest to, że presja wizualnej orgii, jaka dominuje w mediach, nie zniszczyła klasycznych sposobów okazywania wrażliwości na naturę i prawdopodobnie przetrwają one i w dalszym czasie. Z pewnością jednak nieuniknione jest to, że cywilizacyjne przemiany będą odciskały swoje piętno na fotografii przyrody, oby tylko wzbogacając odczuwanie jej głębi.

Adam Sobota

HORY VNÍMANÉ SRDCEM

Fotografie zaslané pro Bienále horské fotografie (pořádané letos v Jelení Góře již po devatenácté) potvrzují vitalitu klasického zobrazování hor. To znamená, že jsou výsledkem osobního putování po horách, uskutečňovaného pro zážitky z prostoru, přírody a aury. Tento způsob zobrazování se ustálil od poloviny 19. století vlivem romantických koncepcí přírody, kompenzujících stále větší dominanci zákonitosti vědy a techniky. Od té doby bylo úkolem fotografie dokumentovat realie světa, ale také ukazovat na emocionální pouta s nimi. Hory mohou být také symbolem všeho toho, co je neznámé a určené ke zdolávání – i pomocí fotografie. Současně však naše stále rostoucí znalosti relativizují tradiční názory. Víme například, že nejvyšší hory na Zemi jsou skryté v hlubinách oceánů a navíc je značně převyšují vrcholy na jiných planetách. Celá struktura hmoty, která

se kdysi mohla jevit stabilní, se nyní jeví jako enigma v neustálém procesu přeměn. Skutečnost, popisovaná vědou, se ukazuje být tak nejednoznačná, že průměrný moderní člověk, ačkoli se jeví být racionální, přijímá stejně snadno jako v minulých dobách její fantastické interpretace, šířené populární kulturou. Hory, které pro cestovatele představovaly vždy extrémní výzvu, se stávají – díky turistické vybavenosti snižující fyzicky namáhavý pohyb – stále lépe dostupné. Jejich pozorování usnadňují dálkově řízené přístroje (například kamery, umístěvané na dnes již dostupných dronech), počítače pak dokážou výsledky záznamu znamenitě vylepšit. Zdokonalené technické vizualizační prostředky umožňují, aby se reálný svět a ten v představách k sobě stále více přibližovaly. Zjištění, že na této výstavě dominují klasické formy horských fotografií, vypovídá o tom, že jsou zde

oceněny obrazy, získávané osobní účastí poutníka na horské podívané a jejich autoři šetrně využívají technické možnosti modifikace. Reprezentují však strategie, u kterých je viditelné značné rozvrstvení. Fotografie Przemyslava Kruka, oceněné cenou Grand Prix, imponují především přesností v zobrazování rozlehlých horských perspektiv a dokonalostí reprodukce. Tak velké úsilí věnované zachycení majestátní reality hor nám paradoxně umožňuje si uvědomit, že jejich fotografický obraz je ve skutečnosti realitou technologie. Síla výrazu obou těchto realit jim dává trochu neosobní charakter, ačkoli víme, že člověk je součástí přírody a technika je jeho výtvořem. Více osobní se díky svému zaměření na vybrané lokální motivy jeví fotografie Rafała Swosińskiego (I. cena). Tento autor dovede ukázat náladu intimní kontemplanace konkrétního místa, s důrazem spíše na prožitek než na do-

kumentaci přírodního objektu. Dorota Sitniková (II. cena) vyjádřila problém osobního vztahu k přírodě ještě zřetelněji díky konfrontaci svého autoportrétu s portrétem hory. Prostřednictvím titulu své práce klade otázku po „symbióze“, což přivolává na mysl ideje trýznící romantické básníky. Tato otázka, patřící k základním existenčním idejím, zůstává stále otevřená a ve skutečnosti všichni účastníci soutěže se snažili do ní vnést něco jim vlastního.

Potěšující je to, že vizuální tlak, dominující v médiích, nezničil klasické způsoby projevození citlivosti k přírodě a tak pravděpodobně dokážou přetrvat i další období. S jistotou je však nevyhnutelné to, že civilizační přeměny budou své znamení vtiskovat fotografiím přírody. Kéž by to bylo k obohacení a vnímání hloubky.

Adam Sobota

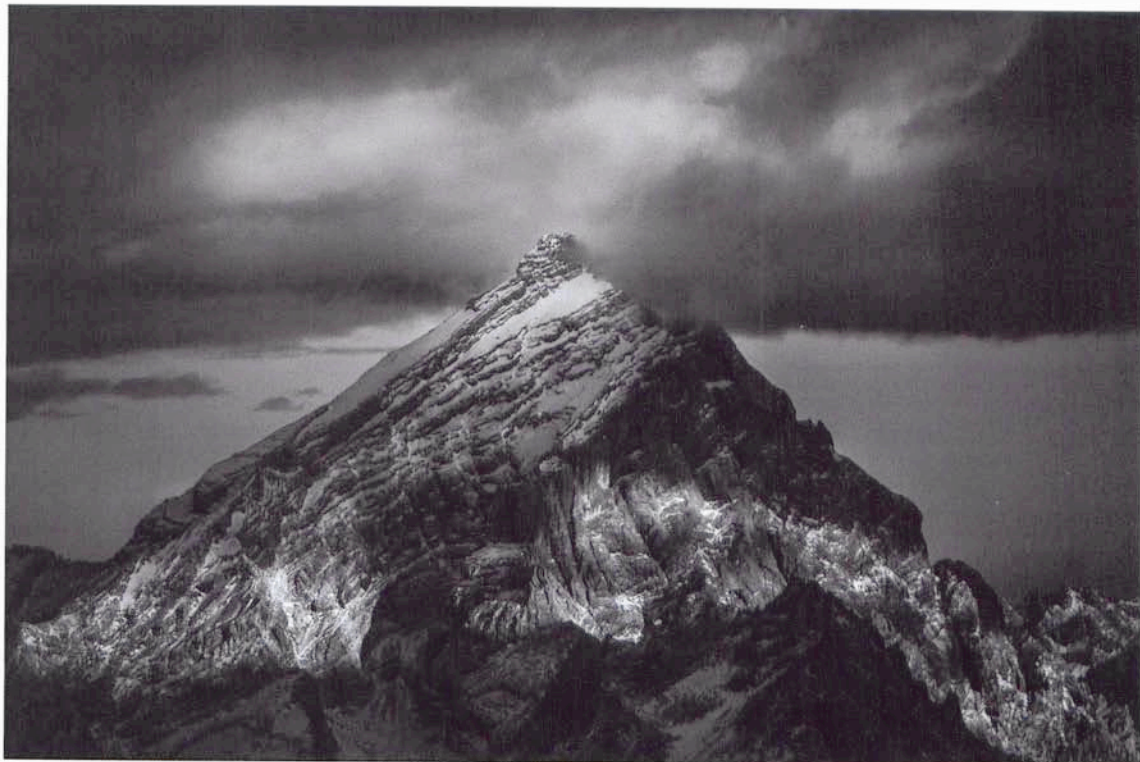
BIENNALE

Grand Prix

Przemysław Kruk

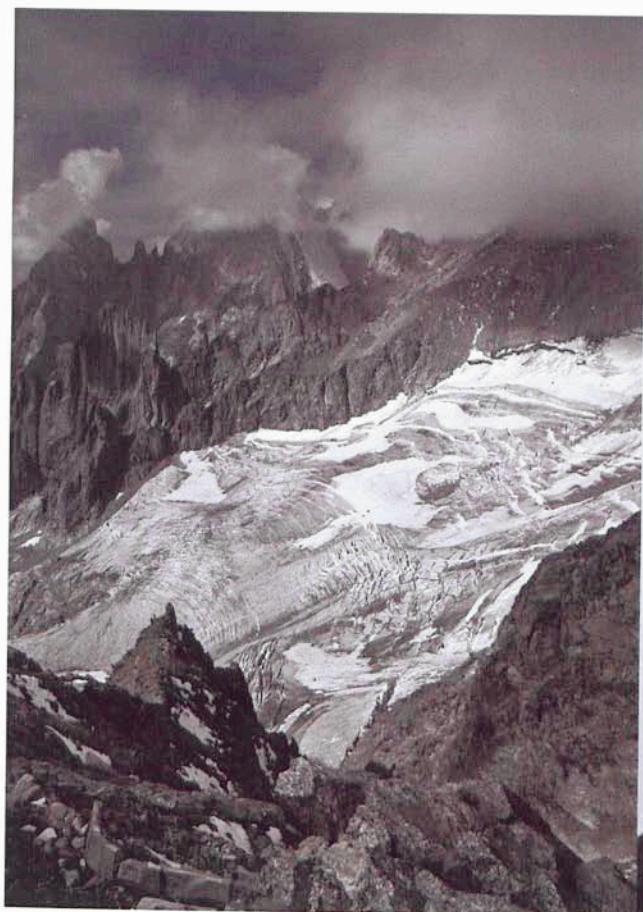
Wiatr, mgła i góry, studium masywu Odle z inspiracji W. Turnera

Grand Prix
Przemysław Kruk
Zanim zapadnie noc

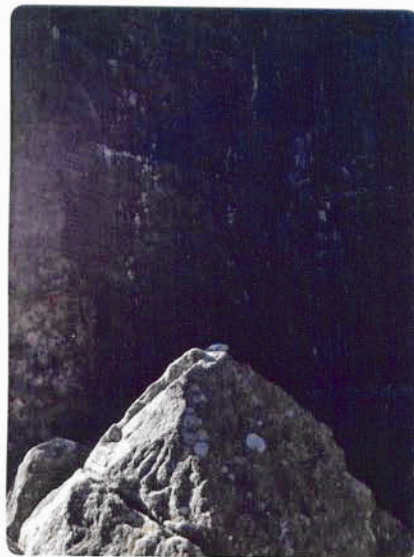
I nagroda
Rafał Swosiński
Tatry - zestaw 8 prac

Il nagroda
Dorota Sitnik
Symbioza

III nagroda
Sławoj Dubiel
Okruchy światła

III nagroda
Wojciech Miatkowski
Sekrety Szczelińca

Protokół z posiedzenia jury XIX Biennale Fotografii Górskiej

w dniu 02.07.2016 r.

Jury w składzie:

Adam Sobota – członek honorowy ZPAF – przewodniczący

Marek Liksztet (ZPAF)

Tomasz Mielech (ZPAF)

Wojciech Zawadzki (ZPAF)

Ewa Andrzejewska (ZPAF) – sekretarz

po obejrzeniu 885 prac 98 autorów postanowiło zakwalifikować do wystawy 232 prace 91 autorów oraz przyznać następujące nagrody:

Grand Prix w wysokości 5.000 zł

Przemysław Kruk

za zestawy prac pt. „Wiatr, mgła i góry – studium masywu Odle z inspiracji W. Turnera I” (4 fotografie)
„Zanim zapadnie noc” (3 fotografie)

I nagrodę w wysokości 2.500 zł

Rafał Swosiński

za zestaw 8 prac pt. „Tatry”

II nagrodę w wysokości 1.500 zł

Dorota Sitnik

za pracę pt. „Symbioza”

Dwie równorzędne III nagrody w wysokości 500 zł każda

Sławoj Dubiel

za zestaw prac pt. „Okruchy światła”
(4 fotografie)

Wojciech Miatkowski

za pracę pt. „Sekrety Szczelińca”

Nagrodę specjalną za fotografie o tematyce tatrzańskiej

Rafał Swosiński

za całość prac.

Wnioski jury

Jury pragnie podkreślić i zauważyć dużą liczbę prac nadesłanych na konkurs z Polski i Czech. Zgłoszone prace zostały wykonane w różnych technikach fotograficznych, autorzy zaprezentowali duży wachlarz indywidualnych postaw artystycznych. Zgłoszone prace reprezentowały wysoki poziom techniczny i artystyczny, co było powodem długotrwałych dyskusji, a nawet sporów członków jury.

Ostatecznie udało się wyłonić laureatów oraz zakwalifikować prace do wystawy pokonkursowej.

Efektom pracy jurorów jest bardzo interesująca dla środowiska i wszystkich miłośników sztuki wystawa o tematyce górskiej.

Jednocześnie jury z przykrością stwierdza, że z powodu zbyt małej powierzchni wystawienniczej, którą dysponuje organizator Biennale, było zmuszone w czasie wyboru prac konkursowych odrzucić wiele bardzo interesujących fotografii mających sporą wartość artystyczną.

LISTA AUTORÓW ZAKWALIFIKOWANYCH DO WYSTAWY

Bartłomiej Bara

„Połonina Caryńska – Bieszczady”

Wiktor Baron

„Chatka Puchatka”

„Noc na Szrenicy”

Marcin Bawiec

„Alpy”

„Atak Szczytowy”

„Zdobywcy”

Adam Bencal

„Wiosna w Rudawach Janowickich”

(zestaw 2 fotografii)

Martin Brát

„Where Vulcanic Hell Born Paradise”

Julita Chudko

„Mrówki” (zestaw 2 fotografii)

„W drodze”

„Wśród szczytów”

Elżbieta Cybulska

„Na krawędzi”

„W drodze na Świnicę”

Daniel Czogała

„Księżycowe Tatry”

Wojciech Domagała

„Gmina Limanowa”

„Góry Świętokrzyskie”

Sławoj Dubiel

„Okruchy światła” – III nagroda

(zestaw 4 fotografii)

Adam Drzymała

„Światło i cień” (Świstowy Szczyt, Tatry)

„Chmury nad Buczynową Dolinką” (Tatry)

Urszula Fecko

„Jesus Walks On The Water”

„Wierchy”

Karolina Gawkowska

„Sokolica”

Grzegorz Górnisiewicz

„Wędrowiec”

Piotr Grochala

„Góry w nieskończoność zakłete”

(zestaw 2 fotografii)

„Dotknięcie ciszy” (zestaw 3 fotografii)

„Tatry ubrane w mgieł sukienkę”

Marek Hasso-Agopsowicz

„Księżycowy krajobraz doliny rzeki Colca w Peru”

„Lodowiec Chalaadi w Gruzji”

„Tęcza pod Uszbą w Gruzji”

„Dywan na stokach góry Aragac w Armenii”

Jiří Havel

„Temnosmrečínové pleso – Vysoké Tatry”

„Řeka Vydra, Šumava”

„Khumbu – Himálaj”

„Taboche – Himálaj”

„Krkonoše 1977”

Jan Hrubý

„Tvary sněhu”

Bez tytułu (2 fotografie)

Anna Jakubowska

„Przešwity” (zestaw 3 fotografii)

„Klepsydra”

„Owce, pasterz i pies”

Paweł Janczaruk

„Czeski Raj” (zestaw 2 fotografii)

Maria Januś

„Bezpieczna przystań”

Jarosław Jarema

Bez tytułu (zestaw 2 fotografii)

Radek Jaworski

„Śnieżka, Karkonosze”

„Pierwszy śnieg” (Góry Wałbrzyskie)

Marzena Jaworska

„Rudawy Janowickie”

Josef Wagner

„Světlo v tmavém lese”

„Rozevlátý kámen”

Jitka Klingerová

„Modlitby se vznášejí nad horami i lidmi”

„Když v květnu zasněží”

Tibor Košťál

„Hard Life”

„Sandy Mountain”

„Horizonts”

„Matterhorn”

Daniel Koszela

„Latarnia”

„Wschód nad miastem”

Bogumił Krużel

„Tatrzańskie impresje” (zestaw 2 fotografii)

„Samotne” (zestaw 3 fotografii)

Andrzej Kryza

„Faktura i światło”

„Światy równoległe”

„Światło nad Piz Boe”

Przemysław Kruk – Grand Prix

„Wiatr, mgła i góry” – studium masywu

Odle z inspiracji W Turnera I (zestaw

4 fotografii)

„Zanim zapadnie noc” (zestaw 3 fotografii)

Bogdan Krupiński

„Sixt fer a Cheval – Alpy” (zestaw 4 fotografii)

Aleš Kubeček

„Ráno v lese” (zestaw 2 fotografii)

Jan Kućmierz

„Nieznane oblicze Tatr” (zestaw 3 fotografii)

Adrian Lach

„W cieniu Rycerza”

Milan Lhoták

„Podzim v lese – Rýchory”

(zestaw 2 fotografii)

Jindra Machuta

Beze jména

Jerzy Majdan

„Śnieżne Kotły”

Łukasz Malinowski

„Irak – Góry Kurdystańskie”

Rajmund Mann

„Solidny fundament” (Karkonosze, Śnieżne Kotły)

„Cisza” (Karkonosze, Śnieżne Kotły)

Sebastian Marek

„Wielka Siklawa”

Grzegorz Matoryn

„Skalny rynek”

„Teplieckie Skały”

Katarzyna Matoryn

„Splątani”

„Droga do...”

„Powroty”

„Skała”

Paweł Matuszewski

„Bieszczady – zachód słońca”

Adrianna Menażyk

„Feniks nad Monte Pego”

Artur Menażyk

„Mgły”

Wojciech Miatkowski

„Sekrety Szczelińca” – III nagroda

„Góra krakowska”

„Petrovka”

„Sanktuarium”

„Lwy Adrszpachu”

Krzysztof Michaluk

„Mały człowiek, a może”

Pavel Musil

„Hra Světa”

„Antelope Canyon”

Krzysztof Niewiadomski

„XXX” Jackowi Godlewskiemu

(zestaw 4 fotografie)

Sebastian Nowakowski

„Breitmorn”

„Matt”

Karol Nienartowicz

„Mały Staw”

„Biwak pod Weissshornem”

Sławomir Oboda

„Bajkowy”

„Osiołek”

Bogusław Pawłowski

„Snow fantasy”

„Smoke Signac”

„Wolność”

Radosław Pelisiak

„Powalone drzewo”

„Zimowy domek”

Weronika Pełczyńska

Bez tytułu (zestaw 2 prac)

Jakub Perlikowski

„W mrocznej szacie”

Petr Piechowicz

„Černá zmije”

„Ledová Jeskyně”

Czesław Pietraszko

„Na Okolu” (góry Kaczawskie)

Anna Pisula-Mandziej

„Za przełęczą ku słońcu”

„Kierunek Grimselpass”

Andrzej Pochopień

„Na srebrnym Globie” (Tatry)

„Góra”

„Kraina chmur” (zestaw 4 fotografii)

Mateusz Pojman

„Wstęp wzbroniony”

„Lucni Bouda”

„Bliźniacy”

Izabela Posańska

„Góry Fogarskie – Rumunia”

Karel Prskavec

„Les v mlze”

„Skála v lese”

Tomasz Rak

„Pejzaż z linią”

Andrzej Sadowy

„Kanadyjskie Góry Skaliste”

(zestaw 3 fotografii)

Zbyněk Šanc

„Himálaj – Malangphulang”

„Himálaj – Ama Dablam”

(zestaw 2 fotografii)

„Himálaj – Lhotse”

Miloš Šálek

„Krkonoše – Čtvero ročních období” –

Pocta Valdimu – (zestaw 2 fotografi)

Michał Sieradzan

„Lodowe ciastko”

Dorota Sitnik „Symbioza” – II nagroda

„Wyspy Owcze”

„Grivola – Alpy Włoskie”

Michał Sońnicki

„Wielki Choc – Mordor”

„Wielki Choc – panorama”

Marzena Smyła

„Zamieć” (zestaw 2 fotografii)

„Zamyślenie”

Karol Stępień

„Skye 1”

„Skye 2”

David Stránský

„Lužické hory” (zestaw 4 fotografii)

Krzysztof Strzoda

„Światłem smyrane” (zestaw 3 fotografii)

Rafał Swosiński „Tatry” – I nagroda

(zestaw 8 fotografii)

Jakub Sznyr

„Wniebowzięty”

Marek Szyryk

Bez tytułu (zestaw 4 fotografii)

Sławomir Tobis

„Mosticaxe” (zestaw 3 fotografii)

Zygmunt Trylański

„Skalny szlak” (zestaw 2 fotografii)

Grzegorz Truchanowicz

„Pod okiem Wilhelma”

„Między niebem a ziemią”

Leszek Wyrzykowski

„Piątka w deszczu”

Paulina Wierzgacz

„Wschód nad Bromo”

„Droga”

„Atlas”

Jerzy Wiklendt

„Polskie Izery”

„W karkonoskim Małym Stawie”

Janusz Wojcieszak

„Moments of Light”

„White Space”

„Light Line” (zestaw 2 fotografii)

Janusz Wojnicki

„Sassoluneo” (Tyrol, poł. Włochy)

Michał Woźniakowski

„Faktury – dwa stany wody”

(zestaw 2 fotografii)

„Tworzywa”

Łukasz Wypiór

„Spokój”

Anička Vacířová

„Horský potok”

Zdeněk Voják

„Khumbu – Himálaj”

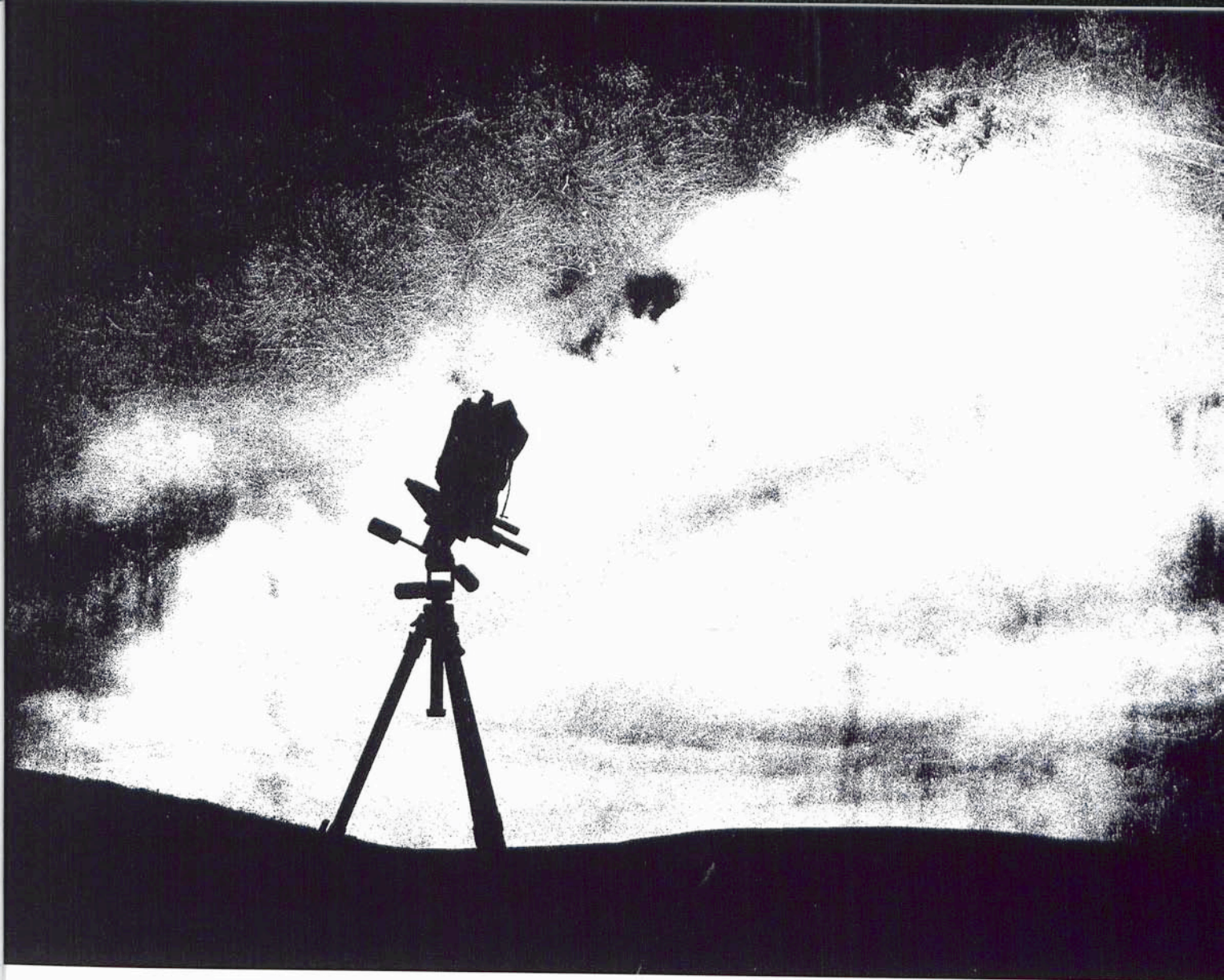
„Taboche – Himálaj”

Adam Záděra

„Bez tytułu” (2 fotografie)

Jan Zych

„Struktury” (zestaw 2 fotografii)

INGERENCJE_SAMOTNIA 2016

INGERENCJE

Jakkolwiek obraz fotografii i sposób jego powstawania nie byłby owiany do dziś (ku radości niektórych) lekką mgiełką tajemnicy, niezależnie od stopnia jego interpretacji przez człowieka-autora, pozostaje jednak w oczywisty sposób obrazem mechanicznym. Wszak fotografie były i są do dziś nazywane (przez niektórych teoretyków) „obrazami technicznymi”. Cechą, która je wyróżniała spośród innych sposobów obrazowania od początku była ich dosłowność w przedstawianiu rzeczywistości. „Techniczność” ta stanowiła i stanowi nadal swoisty paradoks: z jednej strony ogromne możliwości interpretacyjne obrazu przez jego twórcę, z drugiej stanowi nieprzekraczalną barierę za sprawą, wydawałoby się, nienaruszalnych praw fizyki, matematyki i chemii, rządzących fotografią.

Proweniencje artystów z Polski i Czech, zaproszonych do realizacji projektu „Ingerencje”, mają bardzo szerokie spektrum. Od fotografów po malarzy i grafików, a więc ludzi posługujących się w swej twórczości nie tylko tworzywem fotograficznym, stanowiącym w tym przypadku jedynie tło-osnowę końcowego obrazu. Niejako krosno malarskie lub matrycę graficzną. Fotografia w założeniu projektu stanowić ma jakby podstawową płaszczyznę, po której „ślizgają” się idee, refleksje i inne zamierzenia autorów. Zamyśl wykorzystania tworzywa fotograficznego i gór powstał z preme-

dytacją dla zarysowania pewnego, wspólnego marginesu łączącego prace powstałe w przedsięwzięciu. Powodem była obiektywność istnienia ich obojga. Wszak ani fotografii, ani gór nie trzeba stwarzać na nowo i na swój własny sposób. One po prostu są. A więc wykorzystanie ich do sprzężenia z umysłem, wyobraźnią i emocjami artysty. Daje to możliwość stworzenia prac całkowicie zindywidualizowanych, odrębnych dla każdego twórcy. Przedstawiających bardziej jego samego. Mających znamiona oryginału nie poddającego się owej mimetyczności, jaką zazwyczaj niesie ze sobą fotografia w swej czystej postaci, prezentując najczęściej rodzaj „reprodukcji” świata nas otaczającego. Powstaje w ten sposób swoista „sfera zewnętrzna” naniesiona na powierzchnię materiału fotograficznego stanowiąca, być może, jakąś artystyczną wartość dodaną, rodzaj powierzchni, po której może, znowu „ślizgać” się mniej lub bardziej swobodnie myśl. Tym razem odbiorcy...

A poza tym spotkanie artystów z obu krajów w jednym twórczym miejscu i celu owocuje zawsze wymianą nie tylko kulturową ale również twórczą. Wspólne analizy, a czasem śmiech zarówno z tego, co nas dzieli, jak i z tego co nas łączy. I kto wie czy nie jest to największa „wartość dodana” tego projektu.

Wojciech Zawadzki

INGERENCE

Ačkoli je obraz fotografie a způsob jakým vzniká dodnes obestřen (k radosti některých) lehkým závojem tajemství, zůstává, bez ohledu na míru jeho interpretace člověkem-autorem, stále zřetelně obrazem mechanickým. Fotografie byly a někdy jsou i dnes (některými teoretiky) nazývány „technickými obrazy“. Rysem, který je odlišuje od jiných způsobů zobrazování, bylo od samých počátků jejich doslovné zobrazování skutečnosti. Tato „technická“ stránka byla a doposud je určitým paradoxem – z jedné strany ohromné interpretační možnosti ze strany tvůrce obrazu, z druhé nepřekročitelná bariéra, díky, jak se zdá, neměnným fyzikálním, matematickým a chemickým zákonům vládnoucím fotografií.

Provenience umělců z Polska a Česka, přizvaných k realizaci projektu Ingerence, tvoří velmi široké spektrum od fotografů po malíře a grafiky, tedy osoby používající ve své tvorbě nejen fotografickou látku, která je v tomto případě pouze pozadím, osnovou konečného obrazu. Něco na způsob malířského napínacího rámu nebo grafické matrice. Fotografie má podle záměru projektu představovat jakousi základní plochu, na které „kloužou“ myšlenky, reflexe a ostatní záměry autorů. Záměr použít foto-

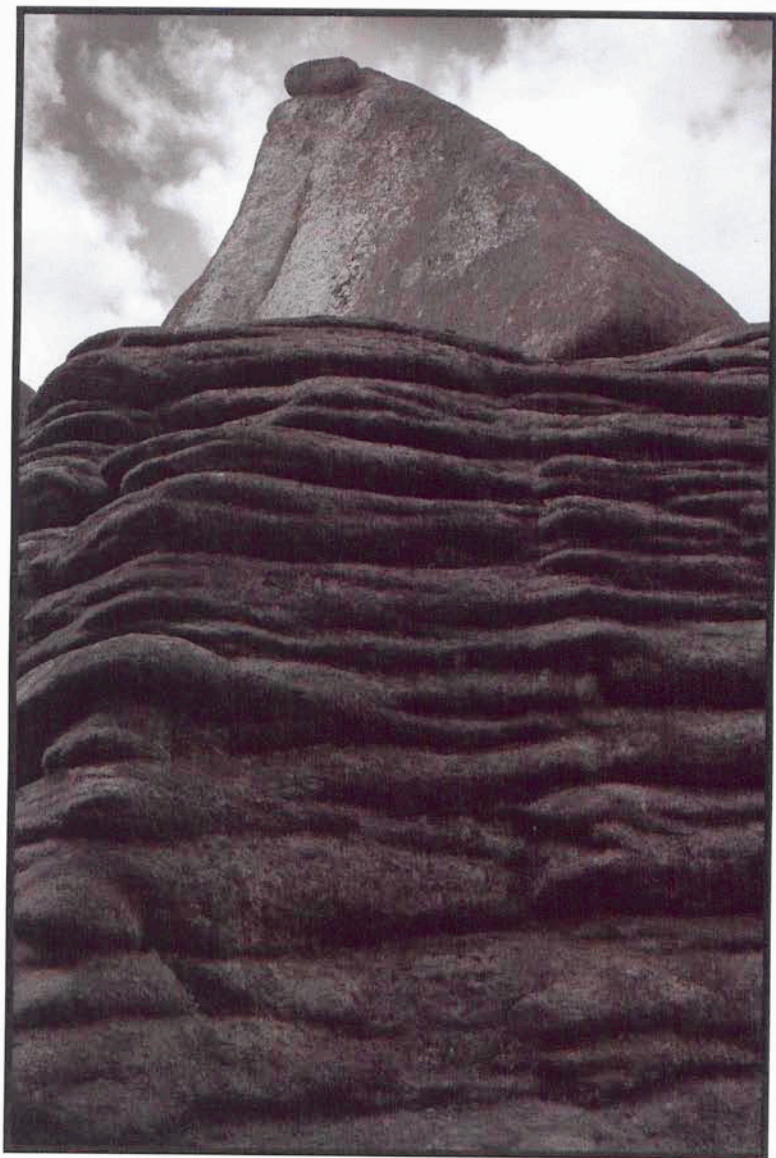
grafický podklad a hory vznikl s cílem vytýčit určitý společný rámec, propojující práce vznikající v rámci této iniciativy. Důvodem byla objektivita existence obojího. Fotografii ani hory není přece potřeba tvořit nově a po svém. Ty tady prostě jsou. Jde o to využít je k propojení s představivostí a emocemi umělce. To poskytuje možnost tvořit práce zcela individualizované, pro každého tvůrce odlišné, prezentující spíše je samotné, nesoucí známky originálu, nepodléhajícího mimikrám fotografiím vlastním v její čisté podobě, představující nejčastěji druh „reprodukce“ okolního světa. Tímto způsobem vznikne svého druhu „vnější zóna“ nanášená na plochu fotografického materiálu, představující – možná – určitou uměleckou přidanou hodnotu, druh platformy, po které se myšlenky mohou znovu více nebo méně volně „klouzat“. Tentokrát myšlenky příjemce, diváka...

A mimoto setkání umělců z obou zemí v jednom tvůrčím místě a s jedním účelem vyústí vždy ve výměnu nejen kulturní, ale také tvůrčí s probíráním a žertováním o tom, co nás rozděluje a co nás spojuje. A kdo ví, zdalipak to není největší „přidaná hodnota“ tohoto projektu.

Wojciech Zawadzki

Ewa Andrzejewska

Jaroslav Beneš
Bez názvu 2016 Série N

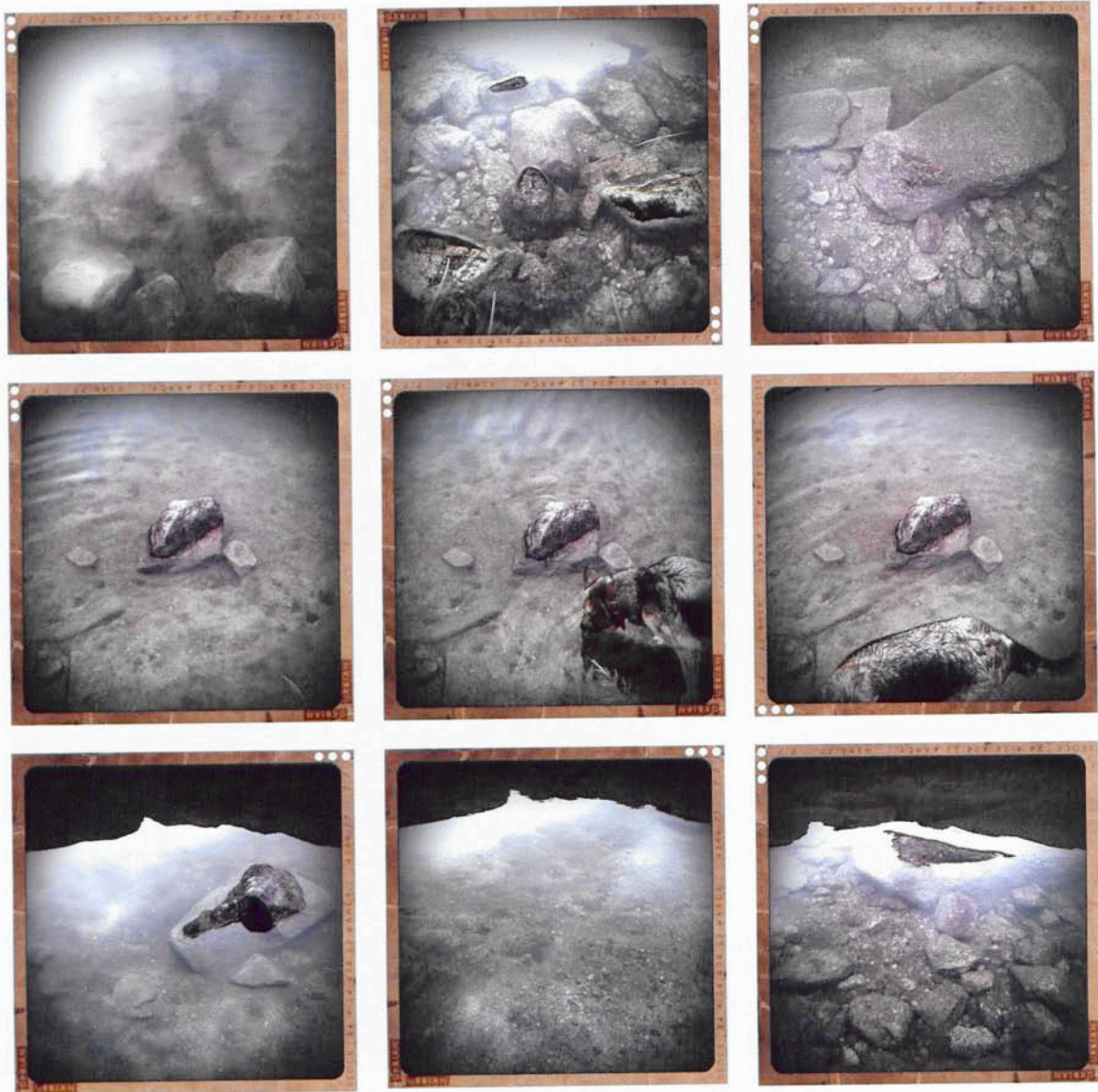

Sławoj Dubiel
Karkonosze 2016

Roman Dula

Maciej Hnatiuk
Kamienistość wody – wodnistość kamienia 1109

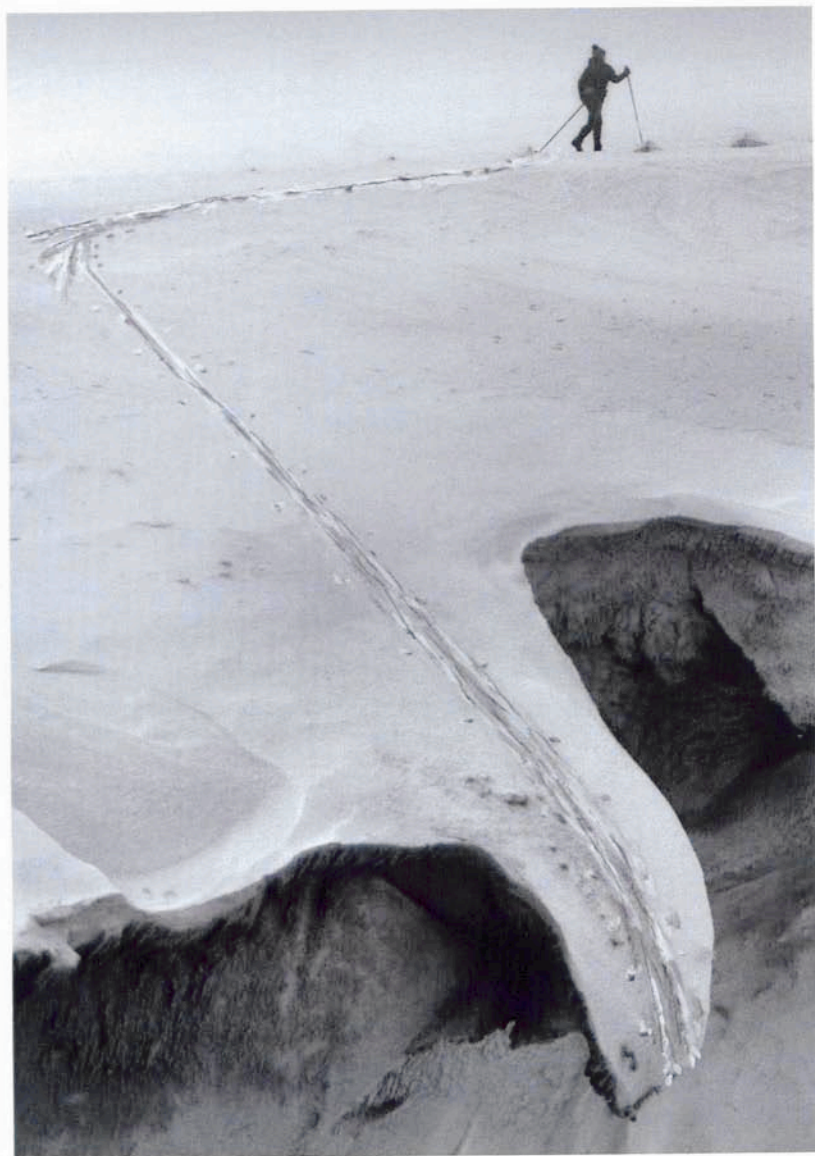
Jacek Jaśko
Z cyklu *Wokół*

Eugeniusz Józefowski
Poliptyk z pejzażami karkonoskimi w kuli

Eva Kešnerová

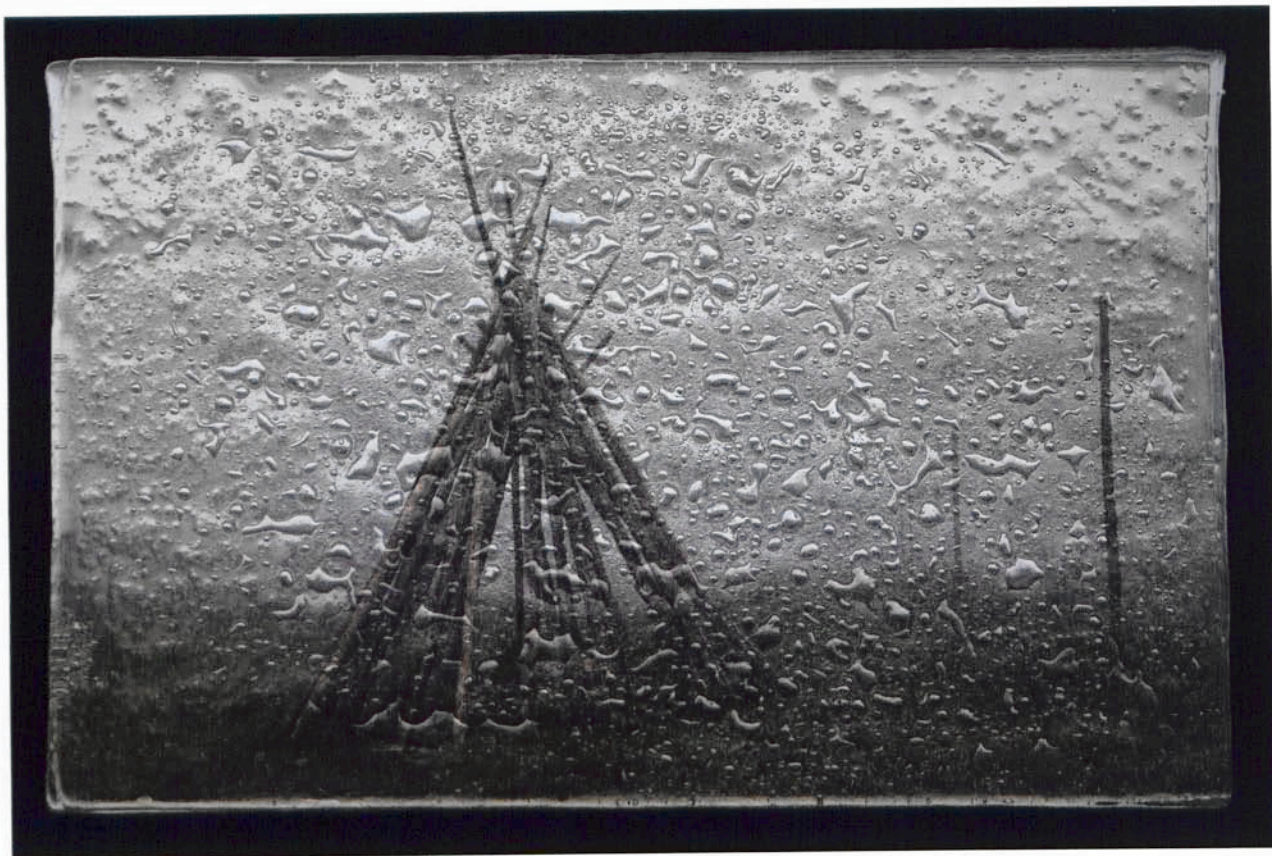

Ctibor Košťál
Flegmatik

Z cyklu "W drodze do niebiańskiego źródła" III

Patryk Lewkowicz
Z cyklu *W drodze do niebiańskiego źródła III*

Marek Liksztet
Ukradłem sobie koniec lata

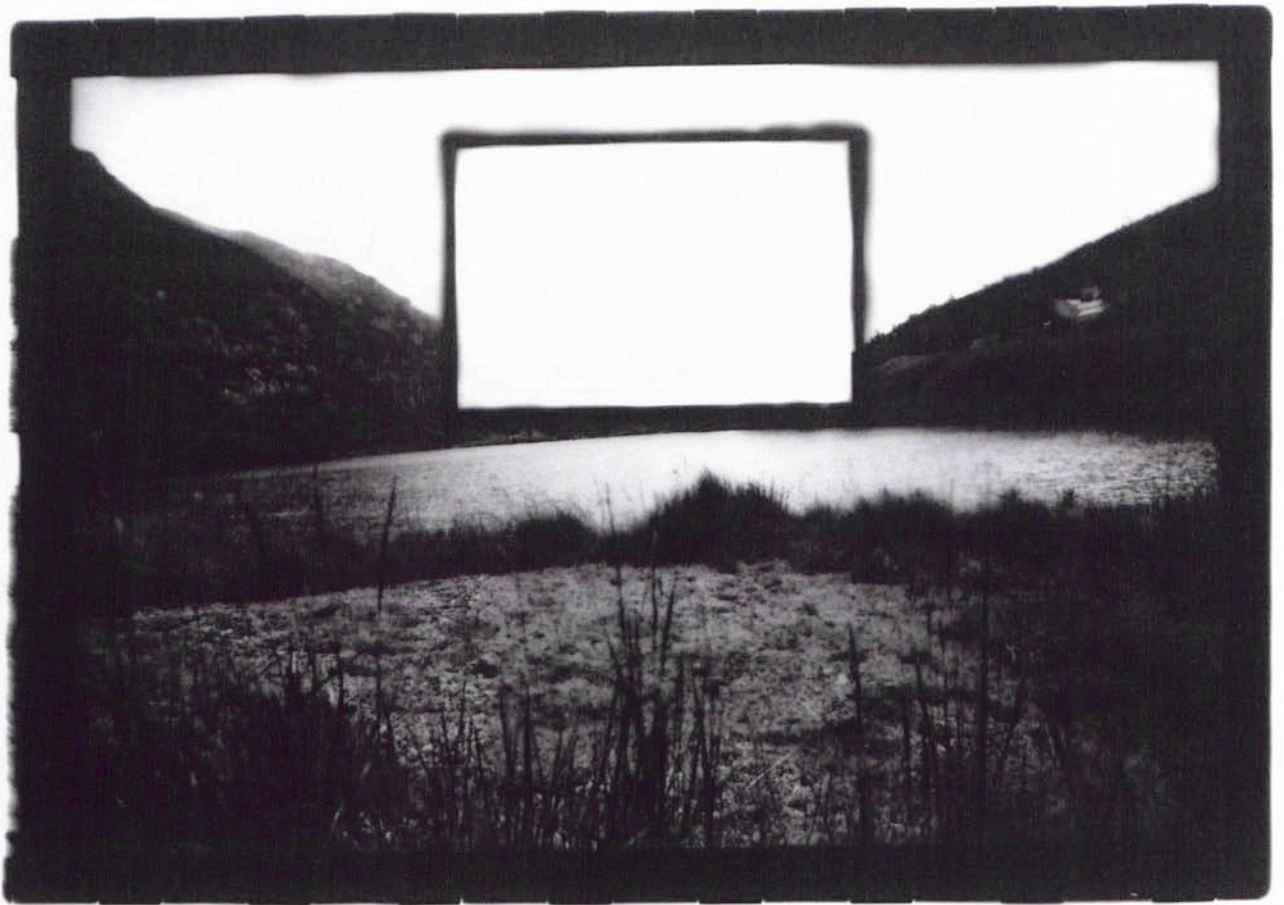
Wojciech Miatkowski
Z cyklu Perspektywy urojone

Tomasz Michałowski

Tomasz Mielech
Śnieżka 2016

Krzysztof Niewiadomski
Gdybym tak...

Stanislav Odvážka

Rafał Swosiński
Karkonosze 2

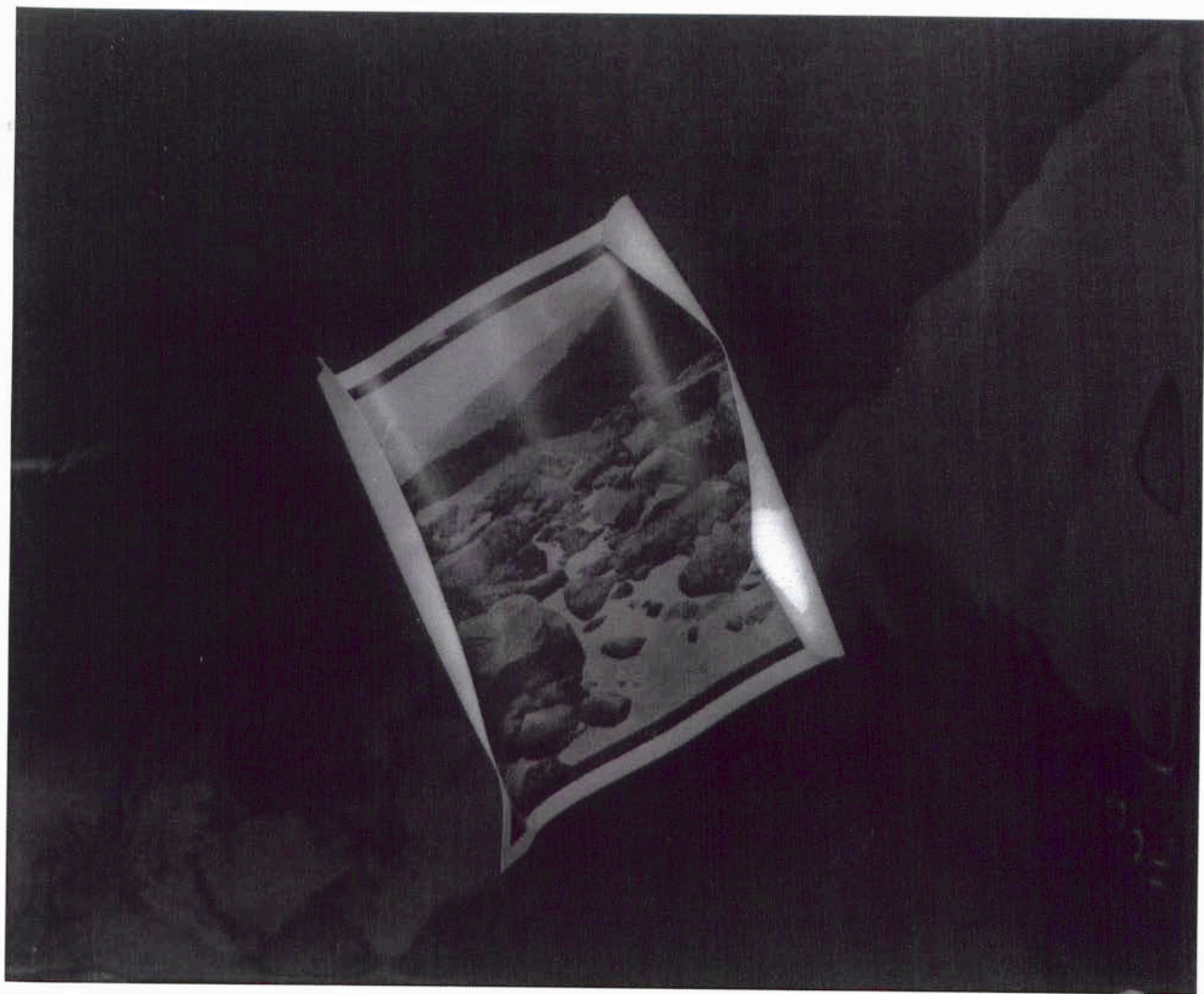

Marek Szyryk

Bogumiła Twardowska-Rogacewicz

Wojciech Zawadzki
Sedymentacja

Lenka Židová

TOMASZ MIELECH

FOTOGRAFIE W GÓRACH

FOTOGRAFIE NA HORÁCH

Tomasz Mielech – ur. 1973 r. w Jeleniej Górze. Ukończył filozofię na Uniwersytecie Wrocławskim. Należy do Związku Polskich Artystów Fotografików. Jest wykładowcą w Jeleniogórskiej Szkole Fotografii przy Jeleniogórskim Centrum Kultury. Prowadzi warsztaty fotograficzne poświęcone XIX wiecznym technikom fotograficznym. W twórczości fotograficznej preferuje klasyczną fotografię, wykonywaną za pomocą kamer wielkoformatowych, gdzie obraz fotograficzny powstaje na materiałach światłoczułych. Prace w zbiorach: Muzeum Karkonoskiego w Jeleniej Górze, Muzeum Historii Fotografii w Krakowie, Muzeum Tkactwa w Kamiennej Górze, Karkonoskiego Parku Narodowego oraz w kolekcjach prywatnych.

Tomasz Mielech – nar. 1973 v Jelení Góře. Vystudoval filozofii na univerzitě ve Vratislavi. Je členem Svazu polských uměleckých fotografů. Věnuje se pedagogické činnosti v Jelenohorské fotografické škole (Jeleniogórska Szkoła Fotografii), působící při kulturním středisku Jeleniogórskie Centrum Kultury. Vede workshopy věnované fotografickým technikám 19. století. Ve své fotografické tvorbě upřednostňuje klasickou fotografii tvořenou pomocí velkoformátových kamer, kde fotografický obraz vzniká na světlocitlivém materiálu. Jeho práce jsou zastoupeny ve sbírkách následujících institucí: Muzeum Karkonoskie v Jelení Góře, Muzeum Historii Fotografii v Krakově, Muzeum Tkactwa v Kamienné Góře, Karkonoski Park Narodowy a v soukromých sbírkách.

Tomasz Mielech
Karkonosze 2008

Tomasz Mielech
Karkonosze 2010

Tomasz Mielech
Karkonosze 2012

ZBYNĚK ŠANC MOJE GÓRY MOJE HORY

Zbyněk Šanc – z wykształcenia ekonomista, mieszka w Trutnowie. Fotografiją zajmuje się od czasów młodości. W latach 80. ukończył Instytut Twórczej Fotografii przy Związku Fotografów Czeskich i od tego czasu systematycznie fotografuje pejzaże i naturę zarówno w pobliżu miejsca zamieszkania, jak i na ważnych obszarach przyrodniczych całego świata.

Zbyněk Šanc je povoláním ekonom, žije v Trutnově. Od mládí se zabývá fotografií, v 80. letech absolvoval Institut výtvarné fotografie při Svazu českých fotografů a od té doby se systematicky věnuje fotografování krajiny a přírody, a to jak v blízkém okolí svého bydliště, tak i ve významných přírodních oblastech celého světa.

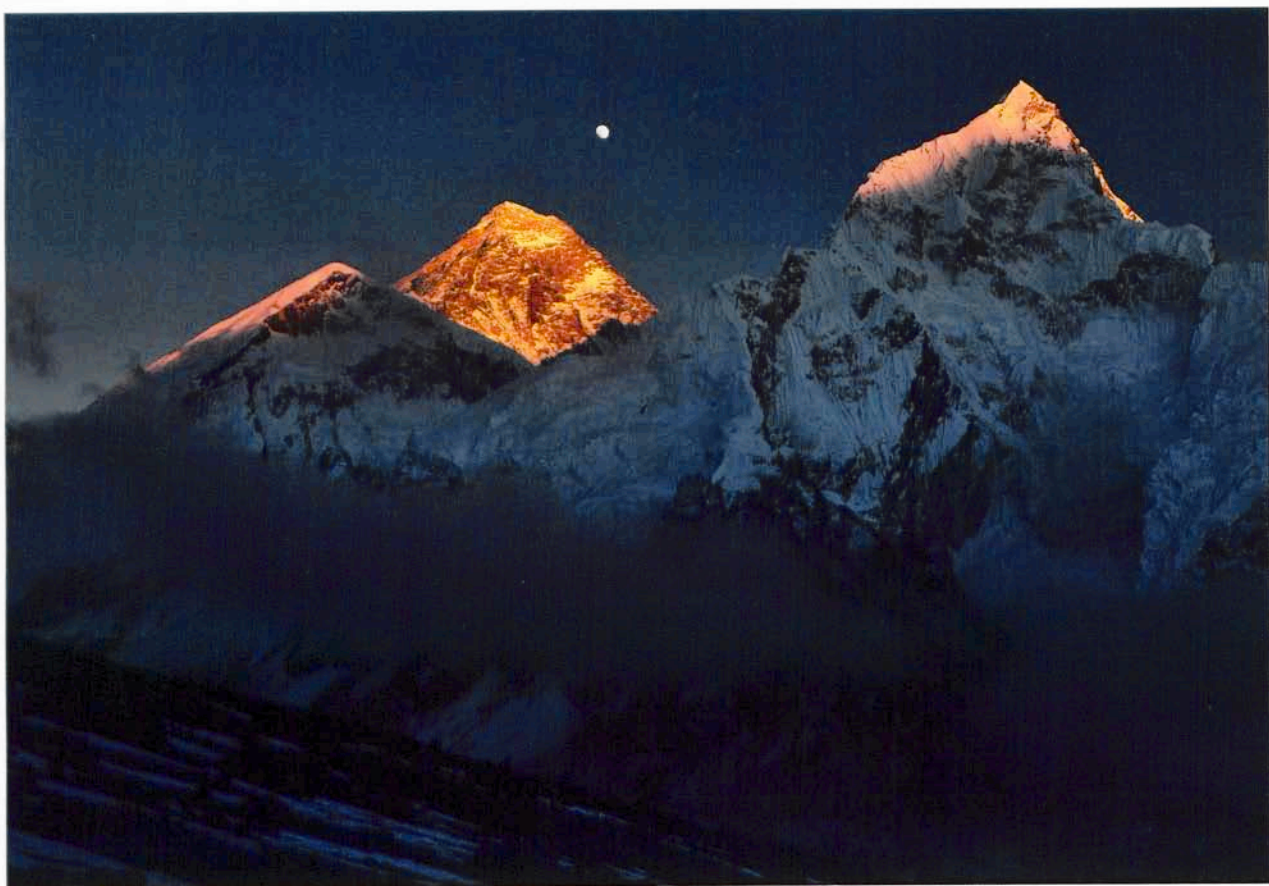

Zbyněk Šanc
Nowa Zelandia
Tongarino – wulkan Mount Ruapeku

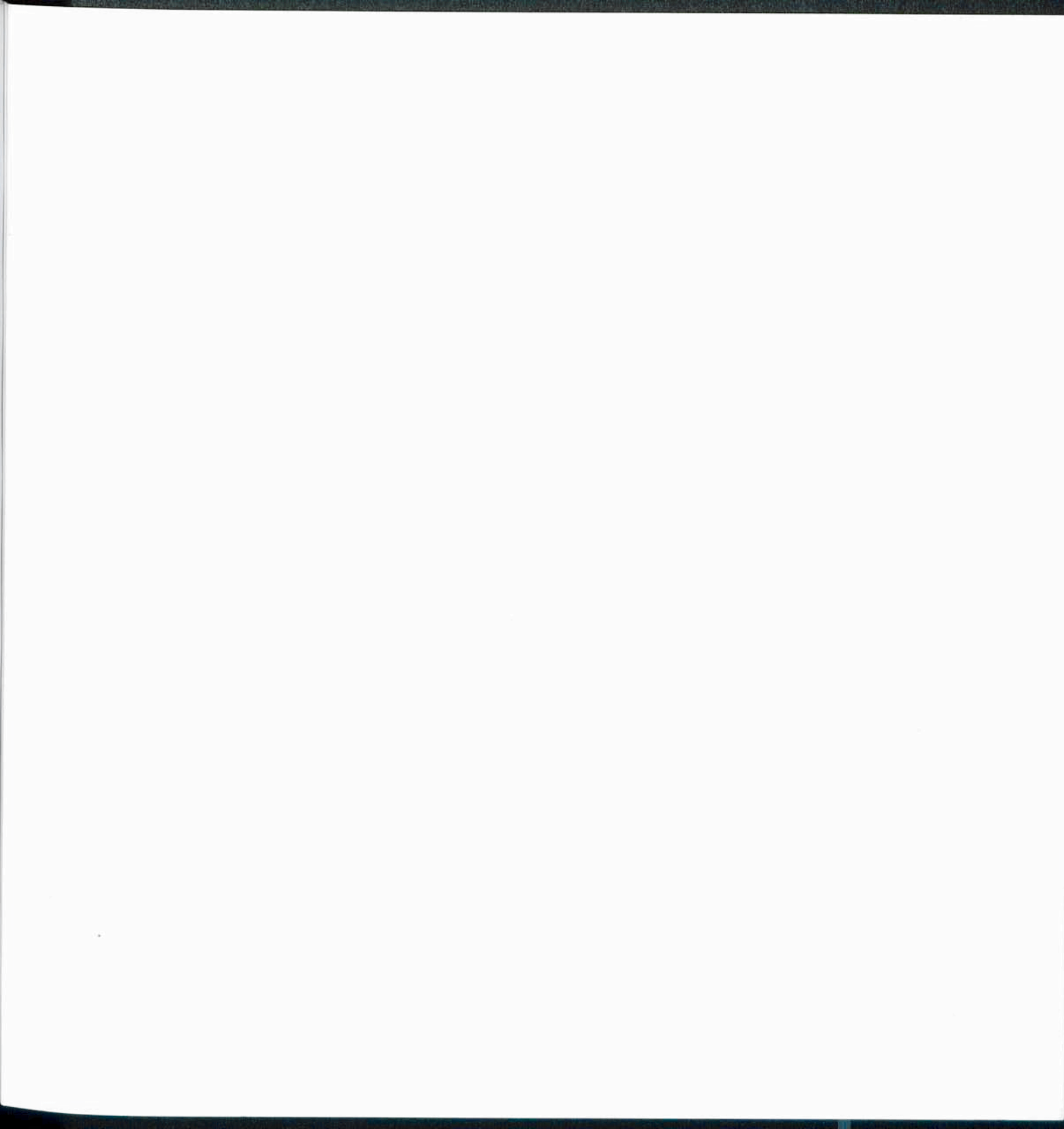

Zbyněk Šanc
Himalaje - Nepal
Grzbiety Amphu Gyjarbien

Zbyněk Šanc
Himalaje – Nepal
Mount Everest, Nuptse

ORGANIZATOR:
Jeleniogórskie Centrum Kultury
ul. 1 Maja 60, 58-500 Jelenia Góra

WSPÓLORGANIZACJA:
Muzeum Karkonoskie w Jeleniej Górze
ul. Jana Matejki 28, 58-500 Jelenia Góra

WSPÓŁPRACA:
Książnica Karkonoska
ul. Bankowa 27, 58-500 Jelenia Góra

CZESKI PARTNER PROJEKTU:
Muzeum Podkrkonoší v Trutnově, ul. Školní 150, Trutnov

KURATORZY WYSTAW:
Ewa Andrzejewska, Wojciech Zawadzki

PROJEKT GRAFICZNY, PROJEKT OKŁADKI, ŁAMANIE, PRZYGOTOWANIE DO DRUKU:
Wojciech Miatkowski (wojciech.miatkowski@gmail.com)

TŁUMACZENIA TEKSTÓW:
Helena Jankowska (hjankowska@post.cz)

Copyright by Jeleniogórskie Centrum Kultury 2016

Patronat medialny

PŘEKRAČUJEME HRANICE
PRZEKRACZAMY GRANICE
2014–2020

EVROPSKÁ UNIE / UNIA EUROPEJSKA
EVROPSKÝ FOND PRO REGIONÁLNÍ ROZVOJ
EUROPEJSKI FUNDUSZ ROZWOJU REGIONALNEGO

neisse-nisa-nysa

Projekt „Międzynarodowe Biennale Fotografii Górskiej” jest współfinansowany przez Unię Europejską z Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Programu Operacyjnego Współpracy Transgranicznej Republika Czeska – Rzeczpospolita Polska 2014–2020 oraz ze środków budżetu państwa za pośrednictwem Euroregionu Nysa.

Projekt Mezinárodní biennale horské fotografie je spolufinancován Evropskou unií z Evropského fondu pro regionální rozvoj v rámci Operačního programu přeshraniční spolupráce Česká republika – Polská republika 2014–2020 a z prostředků státního rozpočtu Polské republiky prostřednictvím Euroregionu Nysa.

fot. na 1 stronie / foto na 1 stránce: Przemysław Kruk